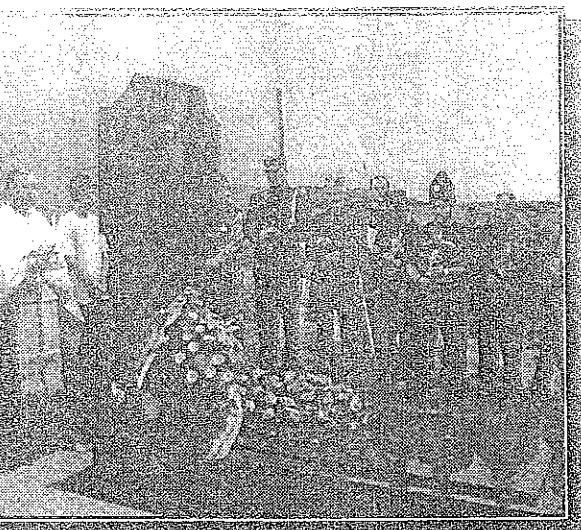

СВЕСРСКИ САБОР

26. ЈУЛ

ВОЈВОДИ БИ БИЛО ЖАО

Једна група Равногорца одржала је свој скуп припрема за 26. јул.
Сабор посвећен четницима и војводи Урошу Дреновићу

СТРИЧИЋИ - Прошао је један Свесрски сабор у тричина на Мањачи. У јеници вјечитог српског раскоја, тачније раскола унутар саја Равногорског покрета, ешто више од хиљаду посједника - током три дана саборовања - присјетило се свих Мањачана погинулих у миним ратовима. Поготово између њима, војводе Уроша Дреновића.

Гроб војводе Уроша дуго

је гроб Уроша Дреновића, а његови посмртни остаци сахрањени су онако како и дољије једном војводи.

- Приликом отварања гроба пронађена је вјенчана бурма са уgravirаним именом жени војводе Уроша, кокарда, као и метак и гелер од којег је страдао. Први метак га је погодио у раме, док је војвода страдао од гелера, који га је погодио у карлицу - каже за наш лист претпосланик

С. Голуб - адвокат. Једна породица бринула се да Црноморићев гроб буде "изказан када ће се право вријеме затворити" так 2002. године је обједињено место где је сахрањен војвода.

Његови посмртни остаци затим су пренесени и сахрањени поред цркве Успенија пресвете Богородице у родном селу Петра Кочића на Мањачи.

Урош Дреновић рођен је 1911. године у трговачкој породици, у Ситници на Мањачи. Одраставши на усменим предањима о чојству и јунаштву, Дреновић је веома радио схватио важност ослобођења српског народа и стварања јаке српске државе. Почетком Другог светског рата напушта службу мјесног учитеља и пријужује се војсци Краљевине Југославије, а послије њеног распада оснива четничке јединице на Мањачи и постаје војвода.

Крајем 1944. године јединице војводе Уроша Дреновића улазе у борбу са партизанима на Мањачи. У тим борбама гине и војвода Урош.

Прича се да су партизани хтели да измјесте војводино тијело са Мањаче. Пронио глас да желе да га спале...

Да би то спријечили, Змијањци по ноћи ископавају војводино тијело и у гроб постављају бомбе, од којих сутрадан гине неколико партизана.

Освета партизана за тај храбри чин Змијањца је била стравична - жена војводе Дреновића и његов трогодишњи син живи су спаљени у кући у Ситници, као и остали мјештани који се нису хтели поклонити српу, чекићу и петокраци.

Без обзира на страховите одмазде партизана, породица Радановић није открила где је скривено тијело војводе Мањачког. Послије 58 година аманет старог Радановића остављеног својим синовима је остварен - саопштено је где

окнеју дланске - када ће бити Сава.

Он кодаје до гроба, да Дреновић спаси српски народ на Мањачи, да ће сајах послије рата истићи на шаље синове за више година је српском народу да се сагради и Поткозарја требало 25 година да дочека прве појдатке рогете.

Док је српски народ на тројем Свесрском сабору, уз музику и обиље птица, домаће ракије и пећења, скавио и исплао војводу Урошу Дреновића, промуђури Кинези су на Мањачи поставили тезге и продавали пластичне винетоље, пушке, двогледе и осталу "војну опрему". Наравно, за мале паре.

Чудно, да се са неколико чашица "луте сливе" српски и кинески споји у један разумљив и свима прихватљив језик.

Још је чудније да се на сабору посвећеном српском војводи нађе и Хрват Иван Томља из Карловца, који је сва три дана одржавања сабора у свом "угоститељском објекту" вриједно послуживао присталице Равногорског покрета.

- Ма није ово први пут да радим на српским саборима и зборовима. Овдје је народ веће и добар, тако да до сада нисам имао никаквих проблема - истиче Томља послужујући "нектар" пиво и додаје да је, иако живи у Карловцу, бајолучко пиво боље од "карловачког".

Нови Свесрски сабор на Мањачи биће одржан 26. јула када ће "отицјепљени поједици" Равногорског покрета покушати да на себи својствен, српски, начин обиљежи оснивање четничких јединица на Мањачи и страдање војводе Уроша Дреновића.

Шта би о овој диби рекао војвода Урош, не знамо. Сигурно је само да му цијепање Равногорца не би било мило.

■ П. ПЕЂАНАЦ
Д. ТОМИЋ